

§ 16. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu a na obszarze b. dzielnicy pruskiej Ministrowi tej dzielnicy w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 17. Upoważnia się Ministra b. Dzielnicy Pruskiej do zmiany w porozumieniu z Ministrem Skarbu obowiązujących dotychczas przepisów wykonawczych do ustawy niemieckiej z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 661) o opodatkowaniu spirytusu.

§ 18. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą sprzeczne z nim przepisy dotyczące opodatkowania spirytusu

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 listopada 1921 r.

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Wybitcki

629.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 29 września 1921 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 4 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 5 z dnia 12 stycznia 1921 r. poz. 23), wydanego w porozumieniu z tymiż Ministrami w sprawie zasiłków dla rodzin pełniących służbę w wojsku polskim z poboru i ochotniczo.

Na zasadzie art. 15 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20-go lipca 1920 r. o zasiłkach wojskowych dla rodzin osób, pełniących służbę w wojsku polskim z poboru i ochotniczo (Dz. U. R. P. № 63 poz. 418) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 4 grudnia 1920 roku, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. 1921 r. № 5 poz. 23); jednocześnie przywraca się moc obowiązującą ustępu pierwszego i drugiego art. 2 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z tymiż Ministrami do rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. o zasiłkach wojskowych dla rodzin osób pełniących służbę w wojsku polskim z poboru i ochotniczo (Dz. U. R. P. 1920 r. № 80, poz. 537).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych:
Sosnkowski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Spraw Wewnętrznych:
w z. *Kuczyński*

Minister b. Dzielnicy pruskiej:
Dr. J. Trzeciński

630.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 22 października 1921 r.

w sprawie przepisów o kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysyłania, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Na mocy dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. Pr. P. P. № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

I. Przepisy o kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysyłania.

§ 1. Na każdej stacji poszczególnej dyrekcji naładunek do wagonów przesyłek towarowych uskutecznia się według ustalonej poniżej kolejności.

Kolejności przewozów należy przestrzegać w takim porządku, aby przed pokryciem zapotrzebowań wyższej kolejności, niezależnie od czasu ich zgłaszania, nie były ładowane towary niższej kolejności, naprz.: jeżeli w ciągu danego dnia, z powodu braku wagonów, nie mogły być pokryte wszystkie zamówienia, to pozostałe niepokrytemi przenoszą się na następny dzień i mają pierwszeństwo przed zgłoszonymi później zapotrzebowaniami jednakowej lub niższej kolejności; jeżeli jednakże na następny dzień będą zgłoszone zapotrzebowania wyższej kolejności, to powinny być zaspokojone przed pozostałymi z poprzednich dni niższej kolejności.

Lista kolejności ładunków:

1. a) Ładunki wojskowe, t. j. takie, których nadawcami i odbiorcami są urzędy wojskowe i które przewożą się za listami transportowymi;
b) ładunki na potrzeby wojska (t. j. takie, których nadawcą jest osoba lub instytucja prywatna, odbiorcą zaś wyłącznie instytucja wojskowa); przewożone za zwykłymi listami przewozowymi, lecz na zasadzie specjalnych zezwoleń władzy wojskowej. Jeżeli nadawcą będzie instytucja rządowa—zezwolenia takie są zbędne.